

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **M. a. s.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Štanclem, advokátem se sídlem v Klatovech, Čs. legií 172/I, za účasti **Úřadu průmyslového vlastnictví**, se sídlem v Praze 6, Ant. Čermáka 2a, a osoby zúčastněné na řízení **Č. B. E., a. s.**, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2006, č. j. 7 Ca 66/2004 - 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 2. 2004, č. j. O-156153, jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „správní orgán“) ze dne 27. 6. 2002, o částečném zamítnutí přihlášky obrazové ochranné známky sp. zn. O-156153, po námitkách, tak, že se námitky podané proti zápisu zveřejněného obrazového označení zamítají

a že se zveřejněné označení postupuje k zápisu do rejstříku ochranných známek pro celý přihlášený seznam výrobků a služeb.

Jako právní důvod své kasační stížnosti stěžovatel uvedl důvody obsažené v ust. § 103 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel namítl, že soud byl nesprávně obsazen, neboť byl obsazen jinými soudci, než bylo avizováno ve výzvě ze dne 6. 8. 2004. Stěžovatel rovněž zdůraznil, že úvaha soudu obsažená v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že otázka zaměnitelnosti byla posuzována nezávisle na znaleckých posudcích, neodpovídá odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, kde jsou závěry znaleckých posudků používány. Soud se tak měl vypořádat s jeho argumentací obsaženou v žalobě a v písemném vyjádření, jakož i s argumenty správního orgánu, což neučinil. Stěžovatel proto navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci městskému soudu zpět k dalšímu řízení.

Správní orgán ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožnil s napadeným rozhodnutím. Protože pojem „podobnost“ není definován normativně, je nutno při jeho výkladu vycházet z účelu ochranných známek, kterým je odlišení výrobků a služeb různých výrobců. Správnímu orgánu rovněž náleží posuzování, zda v určitém případě nebezpečí záměny existuje. V daném případě se však o takovou podobnost nejedná. Uvedení znaleckého posudku společnosti D. C. sloužilo pouze jako podpůrný fakt, nikoliv jako východisko pro závěr, že posuzovaná označení nejsou zaměnitelná. Správní orgán se dále domnívá, že skutečnost, že věc rozhodl senát v čele s předsedou JUDr. Hejtmánkem na místo JUDr. Hubáčkem není důvodem pro podání kasační stížnosti dle ust. § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., proto navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené rozhodnutí městského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Dle ust. § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce.

Dle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Podle ust. § 45 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o ochranných známkách“), nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení o ochranných známkách správní řád, s výjimkou ustanovení o přerušení řízení, lhůtách pro rozhodnutí a opatření proti nečinnosti.

Dle ust. § 34 odst. 5 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v tehdejší znění (dále jen „správní řád“), správní orgán hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.

Prvně je dle názoru Nejvyššího správního soudu třeba se vypořádat s námitkou stěžovatele, že v dané věci rozhodoval nesprávně obsazený soud. Ze soudního spisu tak Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené rozhodnutí městského soudu bylo vydáno senátem 7 Ca Městského soudu v Praze složeným z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a ze soudců Mgr. Aleše Sabola a JUDr. Ivety Šaškové. Soudní spis obsahuje mimo jiné na č. l. 21 přípis ze dne 31. 5. 2004 nazvaný „Poučení o procesních právech a povinnostech“, ze kterého vyplývá, že „předmětná věc byla podle rozvrhu práce přidělena k projednání a rozhodnutí specializovanému senátu 7 Ca. Složení tohoto senátu i senátů zástupčích je dáno rozvrhem práce, do kterého lze nahlédnout u zdejšího soudu.“ Přípis byl vyhotoven jménem předsedy senátu JUDr. Jaroslava Hubáčka. Z rozvrhu práce vydaného JUDr. Janem Sváčkem, předsedou Městského soudu v Praze, zaslaného na vyžádání Nejvyššímu správnímu soudu tímto soudem, soud zjistil, že v roce 2004 (žaloba byla podána dne 6. 4. 2004) byly členy senátu 7 Ca JUDr. Jaroslav Hubáček jako předseda senátu, JUDr. Ivanka Havlíková jako zástupce předsedy senátu či soudce a JUDr. Ivo Slanina jako soudce. V době vydání rozhodnutí ve věci sestával senát 7 Ca dle rozvrhu práce pro rok 2006 z předsedy senátu JUDr. Ladislava Hejtmánka, jeho zástupce Mgr. Aleše Sabola a ze soudkyně JUDr. Ivety Šaškové.

Pro danou věc je dále rozhodující skutečnost, že ust. § 40 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), stanoví, že základem vnitřní organizace soudu jsou soudní oddělení vytvořená podle senátů nebo samosoudců, a rovněž i fakt, že ust. § 42 odst. 1 písm. a) cit. zákona určuje, že v rozvrhu práce soudu se zejména jmenovitě určují soudci tvořící senát, samosoudci, přísedící, asistenti soudců, vyšší soudní úředníci, soudní tajemníci a soudní vykonavatelé, kteří budou působit v jednotlivých soudních odděleních. Dle § 41 odst. 2 cit. zákona náleží pravomoc vydat rozvrh práce pro příslušný kalendářní rok předsedovi soudu po projednání se soudcovskou radou. Je tedy zřejmé, že JUDr. Jan Sváček jako předseda Městského soudu v Praze byl oprávněn určit obsazení senátu 7 Ca a dále, že napadené rozhodnutí bylo vydáno soudci příslušnými dle rozvrhu práce platného v době vydání rozhodnutí, o čemž se mohl stěžovatel sám přesvědčit nahlédnutím do rozvrhu práce přímo u Městského soudu v Praze. Proto je tato jeho stížní námitka nedůvodná.

Stěžovatel dále rozporoval hodnocení soudu týkající se otázky použití znaleckého posudku správním orgánem při posuzování zaměnitelnosti přihlašovaného označení. Předně je třeba zdůraznit, že posouzení zaměnitelnosti přihlašovaného označení s již zapsanou ochrannou známkou nebo s přihlášeným označením s dřívějším právem přednosti je dle stávající judikatury, reprezentované např. rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, č. j. 7 A 119/1999 - 32, věcí volného hodnocení důkazů správním orgánem. Proto soud může k námitce žalobce (stěžovatele) rozhodnutí správního orgánu zkoumat v mezích žaloby jen z hlediska ust. § 34 odst. 5 správního řádu, tj. zda rozhodnutí obsahuje úvahu správního orgánu o zaměnitelnosti či nezaměnitelnosti, zda tato neodporuje spisu, skutkovým zjištěním, zásadám logického myšlení či zda není jinak vadná. Takto je nutno hledět i na stížní námitku stěžovatele, která ve svém důsledku rozporuje úvahu předsedy správního orgánu, jenž v rozkladu dospěl ohledně zaměnitelnosti k opačnému závěru než správní orgán samotný.

V dané věci je třeba zdůraznit, že řízení o námitkách a následně o rozkladu proti rozhodnutí o námitkách dle zákona o ochranných známkách je řízením správním, a jako takové se proto řídí nejen obecnými principy správního řízení, ale i správním řádem

s výjimkami stanovenými v ust. § 45 odst. 1 cit. zákona. Proto byla společnost Č. B. E., a. s. (dále též „přihlašovatel“), oprávněna, resp. povinná, v případě, kdy podávala vyjádření k námitkám proti zápisu zveřejněného označení, navrhnout na podporu svých tvrzení důkazy. V dané věci jím byla mj. i písemnost nazvaná „Odborný posudek“ vyhotovená společností D. C. České republiky se sídlem v Brně dne 29. 10. 2001 a další písemnost označená jako „posudek“ vyhotovená společností P. s. B., s.r.o., dne 29. 10. 2001. Správní orgán pak byl povinen vypořádat se s těmito důkazy dle pravidel stanovených správním řádem, tj. zabývat se všemi důkazními prostředky (tj. i navrženými stranami), provést je či zdůvodnit jejich neprovedení, zhodnotit je a v neposlední řadě rovněž uvést veškeré své úvahy týkající se důkazních prostředků do odůvodnění rozhodnutí. V dané věci přihlašovatel sám provedl jím navržený důkazní prostředek, tj. nechal na podporu svých tvrzení vyhotovit posudky třetí stranou. Správní orgán byl proto povinen se k nim vyjádřit, tj. provést zhodnocení jejich obsahu. Bylo proto plně v rámci procedurálního postupu správního orgánu, jestliže se s těmito posudky ztotožnil, za situace, kdy v odůvodnění uvedl důvody, pro které s nimi lze souhlasit, resp. pro které se shodovaly s jeho názorem. Z odůvodnění předsedy správního orgánu je naprosto seznatelné, že se stěžovateli nepodařilo prokázat, že by zápisem zveřejněného označení do rejstříku ochranných známek došlo k zásahu do jeho zákonem chráněných starších práv, když byla naopak prokázána nezaměnitelnost zveřejněného označení s namítanou ochrannou známkou. Takto provedené dokazování je plně v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů.

V dané věci je ještě třeba zdůraznit, že výše uvedené posudky, v rozhodnutí předsedy správního orgánu nazývané „posudek“ či „expertizní posudek“, nelze chápat jako znalecké posudky ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Naopak jedná se o listiny, které jsou dle ust. § 34 odst. 2 správního řádu důkazem. Jestliže se městský soud v odůvodnění svého rozsudku o těchto listinách vyjadřuje jako o znaleckých posudcích, jedná o se chybu odůvodnění, stejně jako jeho úvaha o tom, že tyto posudky nebyly důkazy; tyto vady však neměly vliv na zákonnost rozhodnutí městského soudu, takže i tato námitka stěžovatele je nedůvodná.

Jestliže stěžovatel dále uvádí, že soud se měl vypořádat s jeho argumentací obsaženou v žalobě a ve vyjádření a rovněž i s argumentací správního orgánu, Nejvyšší správní soud se k tomuto tvrzení nevyjadřuje, protože se pro jeho nekonkrétnost nejedná o stížní bod.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel ve své kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost jako nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Správnímu orgánu dle obsahu spisu žádné náklady řízení nevznikly, proto mu soud nepřiznal jejich náhradu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu